

КРИС ЕЈЦИ

ДВЕ ПЕСМЕ ИЗ ЗБИРКЕ *СКОРО ПА НИШТА*

ХИНИ У СТРУГИ

Када је Хини устао у Струги, два дана након
Што је примио Златни венац у великој сали

Куће поезије, и држао говор
Пред првим редом пуним политичара

У Македонији на ивици рата, у редовима су се ројили
мољци лепетајући на светлости рефлектора; слатка ноћ се ковитлала

Над водама Охридског језера,
Убеђен снагом његове уметности

Хад је утишао своје краљевство сенки
Како би се Орфеј спустио у подземље:

Аксионов точак се зауставио, Сизиф је застао,
Стала су да се врте вретена Суђаја:

Његова непоновљива лира држала се као копча
Узносећи јој душу уз мрачну падину ка светлости

Новог живота; човечија љубав и људски страх
Чији га је поглед преко рамена заувек коштао

Вољене Еуридике: Тада сам осетио како терет
Пада и како носим на леђима сопствену ћерку

Из јаме над јамама, тамне крипте њене собе,
За још равно пет минута, до топлог превоја живота.

Август 2001. године

НА ЈАДРАНУ

НОЋНИ ТРАЈЕКТ

Попут тужне панде, старац погнут на Пуном Месецу:
Где је лунарна фосфоресценција првог морског преласка?

АВГУСТОВСКИ ДУХ

За столом на веранди, или за лаптопом на спрату,
Прогони ме комшијин папагај, зелен попут Амазона,

изненадним повицима детета: *Јакове! ... Јакове! ... Јакове!*¹
Тако опонашајући, могу да се закунем, глас саме Миријам²

Док је ишла за братом у башти пре четири лета.

УСПОМЕНЕ

Бела далматинска морнарска капа (детење спљоштена), паластура,
Партизански метак, играће карте, Миријамин пластични плави
чајник,

Парче морско-испраног бакра у облику кородираних седиле³
Или обрнутог упитника Медитерана: свеће

Успомене на мртва лета у каменој кући у Жрнову.

¹ Јаков Ејди [Jacob Agee] је песников син, који је и сам преводилац.

² Песникова трагично преминула ћерка, Миријам Ифа Ејди (1997–2001).

³ Дијакритички знак у облику куке на дну латиничног слова „Ц”. Користи се у многим језицима, попут турског, португалског или албанског.

ЗЕФИР

Планина у ноћи тамнија од неба боје квасца. Удари
Мистрала кроз село које ишчекује, помињући кишне олује

И стари јад; доносећи освежење прозорском окну од кречњака.

У БЛИЗИНИ ДУБРОВНИКА

Ragusa исписано црном кредом на задњем делу комодe с фиокама
Померене из свог угла. Пиво са Слободаном средином августа:

Да ли је први пут стигла у кућу, питамо се, из Италије
Током суморног исхода Окупације и Отпора?

МОРСКИ ОБЛАК

Златотисак, покрај бушприта дрвене шкуне,
Неизбежна именичка фраза коју никад раније нисам чуо, нити
замислио:

Сећање на тебе прелепо и далеко; хоризонт лебди
На плаветнилу хиљаду дана поринутих с тобом.

СКРЕБЛ⁴ НА ДАРВИНОВ НАЧИН

Одозго, леђа паука крсташа на Јадрану
Делују ми као крсташка туника и сећају ме на фотографију

Коју сам једном видео у угроженој природи Хаваја
И на „паука сретног лица”⁵ чија невероватна леђа

Могу бити читави дани заједничког живота којих не могу да се сетим.

⁴ Популарна друштвена игра речима настала у САД 1938. године.

⁵ Народни назив за врсту паука (*Theridion grallator*) која живи на Хавајским острвима.

ТАЛИСМАН

Овог лета, мала богомољка нашла је пут
До постељине Јаковљевог кревета. Била је на умору

Али је издржала три дана у нашем импровизованом, стакленом
наутилусу
Пре но што је издахнула стежући одар од комораче и мртвих мрва.

НОЋНО НЕБО

Да ли су стварно све тамо, у јеванђељској даљини? Веран
ономе чиме се бавим – тамној твари метафоре – видим у Млечном
путу

Шару јазавца, један прстен Сатурна, билијарску куглу астрофизике.

У ЛЕЖАЉЦИ ЗА ЉУЉАЊЕ

Попут смрти саме, трамонтана је дошла преко планина
Из Босне, обојивши у љубичасто тамну балканску олују

Као и полумесеце твојих прстију. Наредни дан
Био је испрана, ведрa јасноћа. Наспрам те азурне боје,

Фрактално гранање лишћа у ораху на поветарцу
Ишараног дрхтањем. Али Анђелово дрво бадема и стари

Копривић код морске пећине, заувек су нестали са лица земље.

ЉУБАВ

Никада се нећеш вратити. Нада ништа не значи
И то ништа неће променити. Љубав ипак нешто значи:

За мене још увек постојиш. Попут Великих кола
Између празнине два чемпреса или месеца по дану

наспрам светлуцавих линија нотног система пилона срца.

КЛУПА

Поново те напуштамо. Као оног дана
У крематоријуму или на лѣту

За Лондон. Твоја клупа мора да издржи
Још једну сезону на летњем сунцу, зимским кишама,

Дугим ноћима самоће међу макијама изнад
Блиставе огрлице Старога града. Осећам

Да си ту увек спремна; чекаш
Читаву вечност на наше вечерње шетње. Како су

Само мртви усамљени, бдију над временом нашег повратка.

МОРСКИ ПУЖ

Размишљао сам о чаролијама: Одисеју у Дефори⁶
Како наводи брод ка страниј обали, још увек жељан

Живота, и иште воде и дивљег вепра,
Пресликавајући богове и силе на острво

Црнике, а Алеп преко залива што се сија.
Наредног трена, наилазимо на крхку јадранску шкољку,

Најлепшу што смо икад нашли, бланширане и изблањане позадине,
Унутрашње спирале боје камеје од порфира.

Јул–август 2004. године

Превео са енглеског
Стефан Пајовић

---

⁶ Југоисточни део острва Корчуле.